

насъ! Като сми са удостоили да приемемъ посещението на Ваше високопръвосвященство, който сте славата, гърдостта и надеждата на нашиятъ милъ народъ. Чувствованията, които ни произвождатъ вашата благость, вашата снисходителност и вашето благоволение къмъ насъ. Владико святий, ний не сми въ състояние да ви ги изразимъ. Ще ви забължимъ само, че ний никога нема да забравимъ тъзи голъма почест, която Ваше високопръвосвященство ни направихте съ посещението си. Ще свършемъ, като ви кажемъ: добръ дошелъ, и като ви помолимъ да ни благословите.

Ф. Дечовъ.

Като не сми присъствували на посещението, което Г-изъ Ф. Дечовъ направилъ на Негово В. П. съ ученичкитѣ си, нито на онова, което Негово В. П. направилъ на училището му, незнаемъ и отговоритѣ на словцата, нъ спорѣдъ както са научавами, въ послѣдното това посещение, Негово В. П. отговорилъ почти въ същата сми-съль и съ същиятъ церемонияленъ начинъ, както у глав-мого дѣвическо училище.

VIII.

Слово изрѣчено вънъ отъ града въ случай на испроважданието на негово В. П.

Ваше Високопръвосвященство!

Вашето присъствие между насъ, стадото ви, е отъ неудѣнина стойност, ако ний умѣйми напълно да са въсползовани отъ него. Смѣемъ обаче да кажемъ, че съмъ отъ добрѣтѣ поучения, наставления и съвѣти, кое-то съмъ сте посъялъ въ Божата нива, която ний неговитѣ най съвършени създания представлявами, не ще